

egentlig racisme er der efter min grundholdning ikke her i landet. Derfor synes jeg, det ville være rart, hvis fru Pia Kjærsgaard konkretiserede sin brede kritik.

Så startede hr. John Vinther sin ordførertale med at konstatere, at han og jeg var enige på ét punkt, nemlig at der nok ikke kom meget nyt frem.

Jeg kan nu meddele fru Pia Kjærsgaard, at der er et punkt til, hvor Hr. John Vinther og jeg er enige. Og det er holdningen til, hvorvidt man skal sende udlændingepolitikken til folkeafstemning.

Jeg vil gerne citere fra debatten den 15. december 1994 - det er Folketingets forhandlinger, side 1853 - hvor Det Konservative Folkeparti gruppeformand, hr. Hans Engell, sagde:

»Her vil jeg gerne svare meget klart, at Det Konservative Folkeparti ikke vil medvirke til, at vores flytningepolitik eller vores udlændingelovgivning sendes ud til folkeafstemning.

Vi finder helt klart, at udformningen af flytningepolitikken i Danmark er et ansvar for de politiske partier, for Folketingets medlemmer.«

Og han sluttede med at sige:

»Vi har selv en klar politik, som vi gerne vil møde vælgerne med, men vi tager også som parti ansvaret for de beslutninger, som det nu engang må være Folketingets ansvar at tage stilling til.«

Det er en udtalelse, jeg og mit parti er 100 pct. enig i.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg havde ikke misforstået fru Pia Kjærsgaards spørgsmål om folkeafstemninger. Jeg var godt klar over, at det var dette lovforslag, fru Pia Kjærsgaard gerne ville have ud til folkeafstemning, og det meddelte jeg at CD er imod, ligesom vi er imod folkeafstemninger om motorveje eller faste forbindelser eller TV2 eller -3 eller -4.

Jeg mener, at det er uparlamentarisk, jeg vil næsten sige udenomsparlamentarisk, at så snart et problem bliver meget vanskeligt, så siger de politikere, der har påtaget sig ansvaret: Nå nej, det må vi hellere bede vore vælgere om at afgøre.

På den måde tager man jo aldrig selv det alvorlige ansvar, som man er valgt til at tage. Der er tit valg her i Danmark, og vælgerne kan verfe os ud, hvis de mener, at vi gør forkert vedrørende Øresund, i udlændingeproblemer eller andre problemer. Men det dér med folkeafstemninger

- jeg har så tit redegjort for, hvorfor vi er imod det. Og jeg er altså enig med fru Dorte Bennedsen og med hr. John Vinther.

Med hensyn til, hvem der kalder hvem for hvad og hvornår, så kan man selvfølgelig misforstå, hvis man vil. Jeg kalder ikke engang fru Pia Kjærsgaard for en racist; i så fald kunne der måske være lidt i fru Pia Kjærsgaards påstand. Men det starter jo med fru Pia Kjærsgaards anklage mod alle og enhver, der mener det modsatte af det, hun mener. Vi har aldrig nogen sinde kaldt hende eller hendes meningsfæller for nazister, racister eller lignende. I den forbindelse svarer jeg så og nævner to navne for at sige, at selv dem, jeg er mest modstander af i denne konkrete sag, kunne jeg ikke drømme om at kalde nazist eller racist. Selv dem! Og det går ikke på deres personer, men det går på, at de er de stærkeste modstandere af det standpunkt, jeg her har den ære at repræsentere.

Derfor har jeg ikke sagt noget nedsættende om nogen. Og fru Pia Kjærsgaard kan ikke i dag og ikke om 5 år dokumentere, at hendes påstand om, hvad man kalder hvem, overhovedet har bund i virkeligheden. Det er et ikkeargument.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og så skal vi se at få sluttet de korte bemærkninger og komme tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at fru Pia Kjærsgaard gav det eksempel med Øresundsbroen, som man kunne sende til folkeafstemning. For det er nemlig efter min mening et eksempel på en sag, som netop er egnet til at blive sendt til folkeafstemning.

Det, der adskiller spørgsmålet om Øresundsbroen og så den sag, vi diskuterer i dag, er, at her drejer det sig om enkeltpersoners skæbne. Og dér må vi sige fra Enhedslistens side, at så kan vi altså ikke sende et sådant spørgsmål til folkeafstemning. Men når det drejer sig om sager vedrørende EU, hvor der jo er en fast etableret praksis for, at det afgøres ved folkeafstemning, og når det drejer sig om f.eks. Øresundsbroen og givetvis også en lang række andre sager, er Enhedslisten naturligvis med på at sende disse ting til folkeafstemning. Det vil jeg gerne være med til at give tilsagn om.

Men lige netop i denne sag står vi altså med et tilfælde, hvor det drejer sig om enkeltpersoners skæbne. Der må Folketinget så tage det ansvar,